

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jana Dvořáka v právní věci žalobce: **L. T.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, Brno, Žerotínovo nám. 3/5, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 8. 2005, č. j. 57 Ca 143/2003 – 49,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 8. 2005, č. j. 57 Ca 143/2003 – 49, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 3. 3. 2003, č.j. JMK 1455/2003 OLP (dále jen „rozhodnutí žalovaného“), bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Komise k projednávání přestupků obce Š. ze dne 15. 10. 2002 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti majetku podle ust. § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění (dále jen „zákon o přestupcích“), a byla mu uložena pokuta ve výši 500 a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 500 Kč. Výše uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 10. 6. 2002 v 6.45 hod. v H., okr. Z., v prodejně D. F. S. D. s.r.o. odcizil jeden kus kartonu cigaret značky M. v hodnotě 450 Kč.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včas žalobu, ve které předně uvedl, že toto rozhodnutí trpí závažnými vadami a je proto nezákonné. Přestupek se měl stát dne 10. 6. 2002, avšak věc se začala šetřit až dne 17. 6. 2002, tj. se značným zpožděním. Právě z tohoto důvodu měly být důkladněji zjišťovány všechny skutkové okolnosti případu,

což se však nestalo. Správní orgán I. stupně proto rozhodoval na základě neúplného a nesprávného skutkového stavu. Ten měl být doplněn o vyšetřovací pokus a o výsledcích dalších svědků, tj. ředitele D. T. c., I.-e., s.r.o., a to pana Ing. D., neboť právě on byl podle svědkyně G. ten, kdo první bezprostředně přijal oznámení o události v naprosto nezkráceném stavu. Dále měl být vyslechnut člen ostrahy, jenž byl v době spáchání skutku přítomen v obchodě. Žalobce dále namítl, že popsany způsob krádeže není objektivně realizovatelný, neboť karton cigaret tak velkých rozměrů, „nesený pod košili, by musel být viděn na první pohled a takový pokus by byl již předem odsouzen k nezdaru“. Proto měl být proveden vyšetřovací pokus s cílem, aby bylo tuto představu možné reálně posoudit. Rovněž nebyl vyhodnocen kamerový systém, jenž byl v prodejně nainstalován. Žalobce dospěl v žalobě k závěru, že správní orgán I. stupně jej zkrátil na jeho právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a uplatňovat svoje návrhy, přičemž mu nedal příležitost, aby se seznámil se všemi důkazy sepsanými a obstaranými od 17. 6. do 20. 6. 2002. Navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 25. 8. 2005, č. j. 57 Ca 143/2003 – 49, zrušil jak rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tak i rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, přičemž rozhodl zároveň o náhradě nákladů řízení. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující skutečnosti. Dne 28. 6. 2002 bylo vydáno oznámení o přestupku, kterého se měl žalobce dopustit dne 10. 6. 2002 v 6.45 hod. při nákupu zboží v prodejně D. F. S. v obchodním zařízení firmy D., s.r.o. H., když pronesl bez zaplacení kolem pokladen jeden kus kartonu cigaret značky M., který měl schován pod košili. Ve vysvětlení ze dne 18. 6. 2002 popsala uvedený skutkový děj prodavačka P. G. tak, že v 6.45 hod. přišel na uvedenou prodejnu muž v policejním oblečení, měl na sobě policejní košili a na ní civilní, barevnou větrovou bundu. Jeho počínání u regálu s cigaretami sledovala prostřednictvím bezpečnostního zrcadla, přičemž žalobce vzal z regálu dva kartony cigaret, poté odešel do rohu prodejny, kde jsou umístěny regály s cukrovinkami, tam se chvíli zdržel a dělal jakési podezřelé pohyby. Následně přišel k pokladně, kde si jmenovaná prodavačka všimla skutečnosti, že v košíku má pouze jeden karton cigaret značky R. za 210 Kč. Po zaplacení a odchodu směrem k východu z prodejny jej pozastavila se slovy „co ty lehký M.“ Na tento dotaz žalobce odpověděl, že je vzal pro kamaráda, že je vrátí s otázkou, kam je má vrátit. Karton cigaret značky M. light za 450 Kč měl zastrčený pod košili příslušníka Policie České republiky a na košili měl ještě rozepnutý knoflík. Poté co cigarety vyndal, šel je vrátit zpět do regálu, přičemž uvedenému skutkovému ději byla přítomna i druhá prodavačka H. A. Na policii tato prodavačka skutek neoznámila, pouze informovala p. V. D., nadřízeného pracovníka, přičemž na prodejně v uvedené době nebyl přítomen člen ochranky. Z protokolu o podání vysvětlení sepsaného dne 18. 6. 2002 s druhou prodavačkou H. A. vyplynulo, že tato dne 10. 6. 2002 v 6.45 hod. ve shora uvedené prodejně pracovala jako prodavačka v pokladně, přičemž potvrdila, že žalobce znala z minulosti, kdy často chodil nakupovat do jejich prodejny cigarety a alkohol. Skutkový děj týkající se zmíněného přestupku popsala tak, že žalobce při vstupu do prodejny si vzal nákupní košík, šel do regálu s vystavenými cigaretami, z něho vzal jeden karton cigaret, jenž si dal do košíku. Poté si vzal ještě jeden karton cigaret, se kterým odešel do prostoru k regálu s cukrovinkami. Ke „kase“ přišel s košíkem, v němž byl pouze jeden karton cigaret. Jednalo se o nejlevnější cigarety v prodejně, značky R. za 210 Kč. Poté k žalobci přistoupila druhá prodavačka, P. G., a zeptala se jmenovaného kde má druhý karton cigaret, které bral z regálu. Ten odpověděl, že karton vrátí, že ho chtěl jen pro kamaráda, přičemž vytáhl z košíle karton cigaret značky M. light za 450 Kč a vrátil jej zpět do regálu s cigaretami. Tato prodavačka uvedla, že záležitost na policii nenahlásila, když následně informovala pouze ředitele V. D. Až dne 17. 6. 2002 byl sepsán s oběma prodavačkami záznam na Policii České republiky. Žalobce v protokolu o podání vysvětlení

ze dne 19. 6. 2002 potvrdil, že v uvedený den (10. 6. 2002) nakupoval ve shora zmíněné prodejně, když měl na sobě služební uniformu šedé barvy, služební kalhoty, kravatu, polobotky a bundu – šustákovku. Skutkový děj popsal tak, že při vstupu do prodejny si vzal košík, odešel k regálu s cigaretami, kde si do košíku dal jeden karton cigaret značky M. light, jeden karton cigaret R. a poté si vyndal z regálu s alkoholem jednu půllitrovou láhev B. Než přišel k regálu s alkoholem, vrátil jeden karton cigaret značky M. z důvodu, že měl u sebe pouze menší část peněz. V košíku tedy zůstal jeden karton cigaret značky R. a jedna láhev B. a poté šel k pokladně. Po zaplacení jej oslovila jedna z prodavaček s tím, že do košíku dával jeden karton značky M. a dotázala se žalobce, kam je dal. On odpověděl, že uvedený karton vrátil zpět do regálu dříve než přišel k pokladně. Uvedl, že žádné cigarety pod košík z prodejny neodnášel. To uvedl proto, že prodavačka mu naznačila, že by měl mít cigarety schovány pod košík.

Krajský soud z uvedených skutkových zjištění vyvodil závěr, že tato nejsou v souladu se skutečným stavem věci a nejsou dostatečně podložena provedenými důkazy. Správní orgán nevyvodil správně právní závěry vzhledem ke zjištěným rozporům ve svědeckých výpovědích, když „průkaznost“ spáchaného přestupku ze strany žalobce žalovaný podložil pouze svědeckými výpověďmi prodavaček P. G. a H. A., ačkoliv jmenované svědkyně nepopisovaly skutkový děj shodně. P. G. tvrdila, že žalobce vzal z regálu dva kartony cigaret a oba dal do košíku, naproti tomuto svědkyně H. A. tvrdila, že vzal z regálu jeden karton cigaret, které dal do košíku a poté vzal ještě jeden karton cigaret, se kterými odešel do prostoru regálu s cukrovinkami. Reakce uvedených prodavaček byla „nestandardní v podstatě neprofesionální“, při zásahu nebyla zajištěna přítomnost člena ostrahy, ačkoliv přítomen v prodejně byl, jak vyplývá ze svědecké výpovědi žalobce. Nebyla rovněž na místě zajištěna identifikace totožnosti žalobce jako obviněného, navíc v prodejně byl nainstalován kamerový systém, když tento pravděpodobně nebyl v tu dobu zprovozněn, ačkoliv tímto způsobem by byl zajištěn přímý důkaz vztahující se k průkaznosti eventuálně protiprávnímu jednání žalobce. Svědek mjr. P. A., vedoucí Referátu cizinecké a pohraniční policie H. (RSPP), u kterého byl v té době služebně zařazen i žalobce, sice jako svědek při výslechu dne 15. 6. 2002 vypověděl, že dne 17. 6. 2002 jako vedoucí RSPP byl informován Ing. E. L., zaměstnankyní firmy D. T. c., I.-e., s.r.o., provozovna H., že dne 10. 6. 2002 v 6.45 hod. přistihly jmenované prodavačky policistu v uniformě zařazeného při RSPP H. Tento svědek a Ing. L. však nebyli přímými svědky události, tudíž se jedná o nepřímé důkazy oslabující věrohodnost popisu skutkového děje. Krajský soud dospěl proto k závěru, že nelze pouze ze svědeckých výpovědí jmenovaných prodavaček, jenž byly přímými účastníky skutkového děje a jejichž výpovědi nejsou zcela totožné, dospět k závěru o zaviněném jednání žalobce. Z důvodu přesvědčivosti protiprávnosti jednání žalobce by bylo vhodné provedení vyšetřovacího pokusu za účelem zjištění, zda vzhledem ke střihu služební košile lze do ní vložit karton cigaret, taktéž jej i z košile vyndat, a to poměrně ve velmi krátkém časovém úseku. Proto krajský soud pro vady řízení napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž uvedl, že ji podává z důvodu vymezených pod ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Stěžovatel předně napadl závěr krajského soudu o tom, že „nelze pouze ze svědeckých výpovědí P. G. a H. A., které byly přímými účastníky skutkového děje a jejichž výpovědi nejsou zcela totožné, dospět k závěru o zaviněném jednání žalobce“. Obě svědkyně shodně vypověděly, že žalobce vzal z regálu dva kartony cigaret a jediný nesoulad v jejich výpovědích, na kterém „postavil“ krajský soud rozsudek, spočívá v tom, zda oba kartony byly

uloženy současně hned do košíku nebo zda s druhým kartonem poodešel obviněný do prostoru s cukrovinkami. Stěžovatel nespatřuje tento nesoulad ve výpovědích za podstatný pro posouzení viny obviněného, neboť šlo o skutkový děj, jenž se odehrál ještě před skutkovým dějem u pokladny, přičemž až skutkový děj u pokladny je rozhodný pro posouzení, zda byl přestupek spáchán. Pro posouzení situace u pokladny, kde došlo k naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku žalobcem, jsou rozhodné „pravdivostní hodnoty“ výpovědí obou svědkyň. Dále uvedl, že svědkyně P. G. do protokolu vypověděla, že u pokladny měl žalobce v košíku pouze jeden karton cigaret značky R. a poté, co ten cigarety kolegyni H. A. zaplatil a odcházel z prodejny, tak na otázku „co ty lehký M?“ odpověděl, že je chtěl vzít pro kamaráda. Dále řekl, že je vrátí a zeptal se kam. Cigarety měl žalobce zastrčeny pod košili a poté co je vyndal, šel je vrátit zpět do regálu. Svědkyně H. A. do protokolu uvedla, že když obviněný přišel k pokladně, měl v košíku pouze jeden karton cigaret, který zaplatil, přičemž se jednalo o nejlevnější cigarety v prodejně značky R. Poté na otázku druhé svědkyně P. G., kde má ten druhý karton cigaret, žalobce odpověděl, že jej vrátí, že ho chtěl vzít pro kamaráda a vytáhl jej z pod košile, přičemž se jednalo o cigarety značky M. light. Poté karton vrátil do regálu. Z tohoto popisu skutkového děje, jenž proběhl u pokladny, a jehož průběh obě svědkyně shodně potvrdily, jednoznačně vyplývá, že žalobce naplnil svým jednáním skutkovou podstatu přestupku krádeže dle ust. § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích. Rovněž není pochyb o tom, že žalobce je skutečně osobou, která se dopustila přestupku proti majetku, neboť jej obě svědkyně shodně identifikovaly. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Vyjádření ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti, přezkoumal napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná (§ 109 odst. 2, 3 a § 110 odst. 1 s. ř. s.).

Krajský soud zrušil rozsudkem napadeným kasační stížností pro vady řízení jak rozhodnutí žalovaného, tak i rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Tuto vadu řízení spatřoval v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci, který vzal správní orgán za základ svého rozhodnutí, přičemž skutkový stav vyžaduje zásadní doplnění za účelem prokázání protiprávního jednání žalobce v souladu s ust. § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích. Základní důvod pro doplnění skutkového stavu věci dle názoru krajského soudu spočíval v tom, že v projednávané věci nebylo možné dospět k závěru o zaviněném jednání žalobce pouze na základě svědeckých výpovědí svědkyň P. G. a H. A., které byly přímými účastníky skutkového děje, avšak jejichž výpovědi „nejsou zcela totožné“. Zároveň krajský soud uvedl, že by bylo vhodné „provedení vyšetřovacího pokusu za účelem zjištění, zda vzhledem ke střihu služební košile lze do ní vložit karton cigaret, taktéž jej i z košile vyndat, a to poměrně ve velmi krátkém časovém úseku. S těmito závěry krajského soudu se však Nejvyšší správní soud nemohl ztotožnit, když důvod pro doplnění skutkového stavu věci neshledal.

Podle rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí žalovaného se žalobce dopustil přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona tím, že dne 10. 6. 2002 v 6.45 hod. v H., okr. Z., ve shora zmíněné prodejně, se pokusil odcizit jeden kus kartonu cigaret značky M. v hodnotě 450 Kč.

Podle § 50 odst. 1 písm a) zákona o přestupcích se přestupku dopustí ten, kdo úmyslně způsobí škodu na cizím majetku krádeží, zpronevěrou, podvodem nebo zničením či poškozením věci z takového majetku, nebo se o takové jednání pokusí.

Uvedená skutková podstata se vztahuje na každý majetek, který je chráněn před úmyslným poškozením, tedy i na zboží ve shora zmíněné prodejně. Jedním z druhů jednání naplňujících uvedenou skutkovou podstatu je krádež, přičemž podle citovaného ustanovení přestupkového zákona lze projednat a sankcionovat i pokus o uvedené jednání. Pokusem lze pak rozumět jednání porušující nebo ohrožující zájem společnosti, které bezprostředně směřuje k dokonání přestupku a jehož se pachatel dopustil v úmyslu spáchat přestupek, jestliže k jeho dokonání nedošlo. A přesně tak tomu bylo v projednávané věci.

Ze správního spisu zjistil Nejvyšší správní soud tyto rozhodné skutečnosti. V zápisech o výpovědi svědka učiněných při projednávání přestupku dne 15. 10. 2002, o kterém byl správním orgánem I. stupně sepsán protokol, odkázaly obě výše jmenované svědkyně, které byly přítomny jednání naplňujícího skutkovou podstatu uvedeného přestupku, na obsah protokolů o podání vysvětlení, sepsaných dne 18. 6. 2002 podle § 12 zák. ČNR č. 283/1991 Sb., a Policii ČR, v platném znění. Z uvedených podkladů, které podle odůvodnění rozhodnutí o přestupku vzal správní orgán I. stupně za základ svého rozhodnutí, vyplynul následující popis přestupkového jednání žalobce. Svědkyně (prodavačka ve zmíněné prodejně) P. G. v uvedeném protokolu o podání vysvětlení vypověděla, že prostřednictvím bezpečnostního zrcadla ve zmíněné prodejně viděla, jak žalobce si vzal z regálu dva kartony cigaret, které oba dal do košíku. Poté poodešel k regálům s cukrovinkami, kde se chvíli zdržel, přičemž dělal „jakési podezřelé pohyby“ a následně přišel k pokladně, kde obsluhovala svědkyně (druhá prodavačka ve zmíněné prodejně) H. A. Přitom si všimla, že žalobce má v nákupním košíku pouze jeden karton cigaret značky R. za 210 Kč a jakmile tyto cigarety žalobce zaplatil a odcházel směrem k východu prodejny, stoupla si před něj a zeptala se ho „co ty lehký M?“. Žalobce na to odpověděl, „že je chtěl vzít pro kamaráda“ a že je vrátí, přičemž se zeptal, kam je má vrátit. Dále vypověděla, že karton cigaret značky M. light za 450 Kč měl zastrčen pod košili příslušníka Policie České republiky, přičemž na košili měl ještě rozepnutý knoflík. Žalobce poté cigarety vyndal a šel je vrátit zpět do regálu. Svědkyně H. A. v uvedeném protokolu o podání vysvětlení popsala jednání žalobce následujícím způsobem. Žalobce vzal z regálu jeden karton cigaret, který si dal do košíku a poté vzal ještě jeden karton cigaret, se kterým odešel do prostoru s cukrovinkami. Poté přišel k pokladně, kterou obsluhovala tato druhá svědkyně, přičemž žalobce měl v košíku pouze jeden karton cigaret značky R. za 210 Kč, které žalobce zaplatil. Dále tato druhá svědkyně vypověděla, že její kolegyně P. G. se po zaplacení uvedeného jednoho kartonu cigaret značky R. zeptala žalobce, kde má ten druhý karton, který si bral z regálu. Na tuto otázku žalobce odpověděl, že ten karton vrátí, že ho chtěl vzít pro kamaráda a karton cigaret vytáhnul z pod košile. Jednalo se o cigarety značky M. light za 450 Kč, které následně žalobce vrátil zpět do regálu.

Krajský soud z výše uvedených svědeckých výpovědí zjistil rozpor, když svědkyně P. G. tvrdila, že žalobce vzal z regálu dva kartony cigaret a oba dal do košíku, naproti tomu svědkyně H. A. tvrdila, že vzal z regálu jeden karton cigaret, které dal do košíku a poté vzal ještě jeden karton cigaret, se kterými odešel do prostoru regálu s cukrovinkami. Tuto skutečnost nepovažuje Nejvyšší správní soud za podstatnou z hlediska zhodnocení splnění povinnosti správních orgánů zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit potřebné podklady pro rozhodnutí (§ 32 odst. 1 zák. č. 71/1967 Sb., správní řád, v platném znění – dále jen „správní řád“). K naplnění skutkové podstaty podle § 50 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona, tj. krádeže ve formě pokusu, nemůže totiž dojít při výběru

zboží v prodejně, jehož volbu provádí kupující při výběru zboží. K naplnění této skutkové podstaty může dojít tím, že obviněný projeví úmysl pronést zboží ve svrchní části svého oděvu bez zaplacení prostorem, ve kterém se realizuje platba kupní ceny vybraného zboží (v projednávané věci pokladna s prodavačkami), přičemž v dokončení tohoto jednání, tj. vynesení takto uschovaného zboží z prodejny, je mu zaměstnanci prodejny zabráněno. Z hlediska zhodnocení skutečného stavu věci ve vztahu k posouzení naplnění zákonných znaků skutkové podstaty uvedeného přestupku bylo v projednávané věci proto rozhodující jednání žalobce u pokladny, přičemž existence jeho úmyslu odcizit výše uvedené zboží, tj. jeden karton cigaret značky M. v hodnotě 450 Kč, byla zjištěna z uvedených svědeckých výpovědí prodavaček P. G. a H. A., ze kterých jednoznačně vyplynulo, že se žalobce pokusil pronést bez zaplacení u pokladny uvedený karton cigaret, které měl uschovány nikoliv v nákupním košíku, ale pod košílí. Proto se Nejvyšší správní soud ztotožnil s názorem stěžovatele o tom, že z hlediska posouzení viny žalobce a pro posouzení skutečnosti, zda byl přestupek spáchán, je rozhodný skutkový děj u pokladny, který byl popsán oběma jmenovanými svědkyněmi naprosto shodně. Rovněž provedení zmíněného vyšetřovacího pokusu považuje Nejvyšší správní soud vzhledem k výše uvedeným skutečnostem za zcela nadbytečné, přičemž další okolnosti uvedené krajským soudem v odůvodnění jeho rozsudku (nefunkční kamerový systém a nepřítomnost člena ochranky v prodejně, „nestandardní“ jednání prodavaček) považuje za nepodstatné, když jimi nemohla být zpochybněna věrohodnost zmíněných svědeckých výpovědí. Navíc sám žalobce měnil zcela bez zřejmé příčiny v průběhu přestupkového řízení své důvody obhajoby, kterou se mu nepodařilo obsah uvedených svědeckých výpovědí týkajících se jeho jednání, vyvrátit. V odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zejména namítal, že uvedené svědkyně jako prodavačky „ač velmi šokovány a traumatizovány věc neoznámily blízké ochrance, věc nikde nehlásily a údajně věc ohlásily až dodatečně u své nadřízené“. Dále uvedl, že potvrdil návštěvu předmětné prodejny, ale „přitom tak učinit nemusel s ohledem na délku doby, která uplynula od události do začátku šetření“. Další jeho námitkou bylo např. tvrzení o tom, že nebyl k dispozici pokladní doklad za útratu za nakoupené zboží a z této skutečnosti nebylo možné dovodit důkaz proti němu. Dále namítl, že je nekuřák a že „nebyl důvod mít za každou cenu naráz dva kartony cigaret“. V žalobě proti rozhodnutí žalovaného, který se z hlediska posouzení zákonnosti tohoto rozhodnutí dostatečným a úplným způsobem vypořádal se všemi odvolacími námitkami, žalobce uvedl v odvolání nové námitky proti zmíněným svědeckým výpovědím, které měl možnost zahrnout již do vyjádření v protokolu o projednávání přestupku. V tomto protokolu ze dne 15. 10. 2002 pouze žalobce uvedl, že „výpovědi svědkyň A. a G. a svědka A. nepovažuji za pravdivé ohledně tvrzení, že jsem něco odcizil, uznávám je za pravdivé v tom smyslu, že jsem uvedeného dne v prodejně byl a nakupoval tam“. Až v žalobě proti rozhodnutí žalovaného namítl výše uvedený rozpor ve výpovědích jmenovaných svědkyň, z něhož vyvodil krajský soud nesprávně závěr o existenci vady řízení, což svědčí i o účelovosti jeho obhajoby.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že z uvedených provedených důkazů, které vzal správní orgán I. stupně za základ rozhodnutí o přestupku, nepochybně vyplynulo, že žalobce naplnil svým jednáním skutkovou podstatu přestupku krádeže ve formě pokusu dle ust. § 50 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona, přičemž skutkový stav, jenž vzal správní orgán do základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje žádné doplnění z hlediska provedení dalších důkazů. Zároveň Nejvyšší správní soud ani nezjistil vadu řízení o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, když žalovaný se v odůvodnění žalovaného rozhodnutí zcela úplným a přesvědčivým způsobem vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce. Žalobci byla poskytnuta dostatečná možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí, a to zejména k obsahu uvedených svědeckých výpovědí při projednávání

přestupku, o čemž svědčí obsah protokolu o projednávání přestupku ze dne 15. 10. 2002 a zápisy o uvedených svědeckých výpovědích učiněných při tomto jednání přestupkové komise. Této možnosti však žalobce za účelem volby účinné obhajoby právně relevantním způsobem nevyužil.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že řízení před krajským soudem bylo zatíženo vadou spočívající v nesprávném zhodnocení skutkového stavu věci, přičemž nebyl dán zákonný důvod pro zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí žalovaného pro vady řízení podle § 78 odst. 1 s. ř. s.; kasační stížnost proto byla důvodná a Nejvyšší správní soud zrušil jí napadený rozsudek krajského soudu, přičemž mu současně věc vrátil k dalšímu řízení [§ 103 odst. 1 písm. d), § 110 odst. 1 s. ř. s.].

Podle § 110 odst. 3 s. ř. s. je krajský soud názorem vysloveným v tomto rozsudku vázán.

V novém rozhodnutí rozhodne krajský soud o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 věty první s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

